

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Joan Ventura i Brugalat.

Redactor en cap: Pep Riera i Font.

Caps de secció: Pepa Bouis, Carles Ribera i Martí Ayats (Esports).

Susanna Alsina (Garrutxa), Jordi Casas (Ripollès/Cerdanya), Salvador Garcia (Girona),
Josep Puigbert (Alt Empordà), Albert Vilar (Baix Empordà),
Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Esenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene
Casellas (Solidarietat i cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme).Consell editorial: Xavier Albertí, Narcís-Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Josep
Colledimont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Güell, David Marca, Jaume
Pinyol, Modest Prats, Joan Ribas, Josep Suy, Francesc Ten, Margarida
Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Esteve Vilanova,
Xavier Cortadellas (secretari).

EL PUNT

Hermes
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura
(Gerent), David Marca i Cañellas, Joan Ribas i Freixas i Esteve Vilanova i Vila.

Director editorial: Joan Valls i Clara.

Director: Emili Gispert i Negrell.

Subdirector: Jordi Grau i Ramió.

Teia Bastons (Cap de Setmana), Jordi Camps (Esports), Josep Martinoy (Catalunya,
Espanya, Món), Enric Matamorosa (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz
(Publicacions Especials), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-
Espectacles), Enric Serra (Opinió), Tura Soler (Punt Divers), Xevi Xirgo (Política).Narcís Genís (Parlament), Lluís Bruguera (Tancament), Pere Drou (Llengua), Manel
Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Toms (Documentació).Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos
Humans), Concepció Casals (Quiosques), Producció: Lluís Cama, Jaume Batchellí
(Serveis), Jaume Esparraguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri
Pruneda (Publicitat), Comercial: Pau Figueras, Baldini Bramon (Agències), Jordi
Cantó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Baster (Barcelonès
Nord), Santi Amores (Subscripcions), Santi Esteve (Tarragona/Reus), Promoció: Xevi
Esteve, Màrqueting: Toni Corominas, Relacions Exteriors: Estanis Alcover.
Impressió: Rotimpre 40 05 95.EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats
exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Difusió controlada



Dipòsit legal: GI-535-78

El PSC de Blanes encén la pipa de la pau

Tots els grups municipals de l'Ajuntament de Blanes s'han mostrat recelosos sobre la proposta dels socialistes d'apel·lar a la bona voluntat per moderar el clima de crispació en els plens i, sobretot, eradicar els enfrontaments personals. Tan important ha estat el cansament i el desgast d'uns i altres a causa d'aquests enfrontaments que ara els costa de creure que el gest del PSC vagi de veres. Però val la pena intentar anteposar la bona voluntat al recel. Precisament perquè la iniciativa és d'un dels principals

responsables del mal ambient en les sessions plenàries. El PSC és qui més hi té a perdre si trenca el plat bonic que ha ofert als companys de consistori. En canvi, si el pacte de pau es consolida hi sortiran guanyant tots plegats: els membres del consistori i tots els ciutadans de Blanes, que deuen ser els primers que estan cansats dels lamentables espectacles que al llarg dels anys han donat els seus representants.

La causa de la degeneració del clima dels plens de l'Ajuntament de Blanes ha estat durant molts anys l'ex-

tralimitació del que ha de ser el debat polític. Massa vegades la discrepància ha degenerat en la desqualificació, l'insult i el mal gust, i cada atac era respost amb tanta o més agressivitat. Encara que en general les polèmiques s'han centrat en els líders dels dos principals grups —Fèlix Bota (CiU) i Maria Dolors Oms (PSC)—, qui més qui menys l'ha vessada més d'una vegada. I amb tot el bagatge que han acumulat fins ara, només hi ha dues solucions: canviar les persones o fumar la pipa de la pau que ha encès el PSC.

Una vaga que demostra que la UE existeix

La vaga dels transportistes francesos sembla que toca a la seva fi. Després d'aconseguir la pràctica totalitat de les seves reivindicacions, els transportistes han començat a aixecar el bloqueig de la majoria de carreteres. La vaga ha demostrat que la Unió Europea és tota una realitat. El bloqueig de les carreteres de França ha ocasionat nombroses pèrdues en diversos sectors de molts estats de la UE. A l'Estat Espanyol, es calcula que la vaga francesa ha fet perdre més de 7.500 milions de pessetes als trans-

portistes espanyols, uns 50.000 milions als productors de fruites i verdures de Múrcia i el País Valencià, i la majoria de fàbriques d'automòbils s'han estat plantejant tancar uns dies per la impossibilitat que arribessin peces de recanvi.

La vaga ha demostrat tres coses més. Una, òbvia, és la capacitat d'alguns sectors laborals francesos d'organitzar-se per col·lapsar totalment l'Estat, cosa que difícilment passa en altres països europeus. La segona és que la protesta ha esdevingut una vaga contra la política econòmica del

govern d'Alain Juppé, que s'ha convertit en el primer ministre amb menys suport popular dels últims anys. Finalment, el tercer element que ha demostrat aquesta vaga és que el dur camí per complir els acords de Maastricht comença a ser massa dur. A França ja s'ha fet evident, però abans d'ahir també va començar una vaga a Grècia, en protesta per les mesures econòmiques, i a l'Estat Espanyol les principals centrals sindicals han convocat una vaga de funcionaris pel pròxim dia 11 de desembre.

EL LECTOR ESCRIU

Mala atenció al CAP de Salt

■ El dia 5 de novembre vaig ser víctima, juntament amb mitja dotzena de dones més, del que per mala sort s'està convertint en un costum al CAP de Salt. La infermera encarregada de fer les receptes del doctor Riera (del qual no tenim cap queixa) ens va tenir més de dues hores esperant per fer-nos les receptes, amb l'excusa que havia de comprovar si ens havíem inscrit prèviament a la recepció, on ja havíem fet mitja hora de cua. En mostrar-li la nostra opinió per la tardança, la resposta va ser la que es pot esperar d'una funcionària amb el lloc assegurat: «Si no us agrada, aneu a queixar-vos al cap de serveis.» Quan la impaciència et revolta després d'hores d'espera i intentes parlar amb el responsable del CAP, topes amb un mur infranquejable. Aquest senyor o senyora, aprofitant-se del càrrec, fa servir una prepotència d'alt dignatari i no s'até a raons. T'ofereix un horari de recepció puntual i tan intempestiu per a una mestressa de casa que més valdria que et digués: «Passi-ho bé.» Acceptes a dos quarts de dues o res! Com si tots tinguéssim a casa una dona de fer feines o anéssim de restaurant. Els sotasignats creiem que ens mereixem un tracte digne de persones i reclamem amb tota la bona fe i també amb molta indignació un tracte més humà. / FILOMENA MENDOZA GUIL. Salt (Gironès).

Sobre l'acolliment familiar

■ Aquesta nota és una resposta a l'article aparegut el 8 de novembre en què la consellera de Justícia desqualifica l'Associació de Famílies Acollidores de Girona, dient que «quan una associació o una entitat no ofereix prou garanties, se n'ha de prescindir».

Som una família acollidora per segona vegada. El primer acolliment, el vam fer amb l'anterior Servei d'Acolliment, i quan vaig

Els textos tramesos a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats els que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. L'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el de resumir-les quan ho consideri oportú.

tenir coses a criticar ho vaig fer, però els puc assegurar que el tracte que vam tenir amb ells va ser molt més càlid, correcte i professional que el que rebem actualment. L'equip anterior es posava al lloc del nen i al lloc dels pares acollidors, ens tenia en compte als dos i les coses funcionaven més correctament, segons el meu parer.

Haig de donar suport a la consellera en la qüestió de les desgravacions fiscals; en el sistema anterior, el que donaven vostès només servia per incrementar els nostres ingressos fiscals, fent-nos pujar el percentatge de pagament.

Una altra cosa és incentivar més l'acolliment familiar; crec que ja està bé així, els que acollim un nen no ho fem per fer un negoci. Parlant de nens, és insultant pensar que això motivaria un major nombre d'acolliments. Si hi ha major nombre d'acolliments en donar més diners, vostè tindria raó, és el mateix un cap de bestiar que un nen; per tant, no val la pena tenir molta cura quan es lliura un nen a una família acollidora, i es justificaria perfectament el fet de prescindir d'un servei de qualitat com el que oferia el Servei de l'Associació de Famílies Acollidores.

Vull puntualitzar que no és cert això que «quan no hi ha prou garanties cal prescindir», perquè si fos així la consellera tampoc ocuparia el càrrec que ocupa. Ella és una respectable membre de CiU; en canvi, l'associació no té credibilitat per a les autoritats d'aquesta coalició perquè no estan d'acord amb la seva política respecte a l'acolliment; és per aquesta raó que es va retirar la subvenció, és legítim, no ens escandalitzem, la política funciona així, o estàs amb mi o ets el meu enemic. Espero que a les properes eleccions canviï el partit de govern i el polític que s'o-

cupi d'aquests assumptes tingui més sensibilitat envers aquests nens i aquestes nenes, víctimes de la societat. / SANTIAGO GÓMEZ SEGURA. Sant Martí de Llémena (Girona).

Trevijano, el gran absent

■ Protagonistes de la transició espanyola —si més no, entesos— desfilen per la Casa de Cultura de Girona. Com el comunista penedit Carrillo i la cronista oficial del règim, Victoria Prego. Un cicle molt interessant organitzat pel diputat de CiU, López de Lerma.

A l'Església catòlica hi pot haver concilis, però l'existència de Déu mai no es posarà en qüestió. De la mateixa manera, hi pot haver debats sobre la transició, però no es posarà mai en qüestió que en comptes de monarquia parlamentària hi podria haver hagut una república presidencialista.

És per això que un protagonista de la transició com Antonio García-Trevijano no ha estat convidat; per heretge, ha de ser cremat a la foguera de l'oblit. Una persona em va dir una vegada que pertanyo a un món que s'està acabant: el món de les idees marxistes. Però no és això el que està morint en tots els sectors de la societat —com la universitat— sinó una actitud crítica envers les coses que es consideren sagrades, com la competència (en l'economia) o la monarquia (en l'estructura d'Estat). A García-Trevijano se'l pot marginar, però no podran cremar tots els exemplars d'*El discurso de la República*. / JUAN CARLOS VIÑOLAS VEGA. Tordera (Marçme).

F E D E R R A D E S

■ Pasqual Maragall va presentar el llibre d'Antoni Puigverd a Figueres. En el peu de foto de la plana 21 de l'edició d'ahir es deia que el llibre era de Josep Puigverd i que l'acte s'havia fet a Girona. Per altra part, també estaven equivocats els números de plana de la informació de portada, que corresponia a les planes 21 i 35.

